

[Finansministeren.]

champagne og anden mousserende vin fremstillet efter champagnemetoden, d. v. s. ved eftergæring på flaske, er der ikke foreslået nogen ændring af den gældende afgiftssats på 42 kr. pr. liter. For al anden mousserende vin, f. eks. vin, hvortil tilsættes kuldioxyd, er afgiften foreslået sat til 11 kr. 60 øre pr. liter. I dag er afgiften 42 kr. pr. liter, hvis den mousserende vin indføres fra udlandet, medens der alene svares en afgift på 6 kr. pr. liter, når indført bordvin gøres mousserende her i landet.

For radioapparater er foreslået en halvering af den gældende afgift på 20 pct. af værdien, eksklusivt afgift. Begrundelsen herfor er, at det afgiftsfrie beløb for rejsegods fra 1. januar 1973 forhøjes fra 350 kr. til 950 kr., hvilket kan medføre en forøget tilskyndelse til, at rejsende i udlandet køber radioapparater, som kan indføres afgiftsfrit. Efter lovforslaget kan der ydes afgiftsgodtgørelse svarende til afgiftsnedsættelsen for beskattede lagre af radioapparater.

Som allerede nævnt i talen vedrørende toldlovsforslaget er det foreslået at gennemføre en intern afgift på kaffe, som skal modsvare den nedsættelse af kaffetolden, som gennemføres ved toldlovsforslaget. Efter det af udenrigsministeren fremsatte forslag til lov om ændring af lov om internationalt udviklings samarbejde overføres en væsentlig del af provenuet af denne kaffeafgift — 70 pct. — til Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene, således at finansieringen af denne fond — som det hidtil er sket gennem en andel af kaffetolden — fortsat er knyttet til forbruget her i landet af kaffé. Med hensyn til enkelthederne skal jeg i øvrigt henvide til bemærkningerne til lovforslaget.

Endelig er der foreslået nogle ændringer i forbrugsafgiftslovene, som ikke har relation til medlemskabet af De europæiske Fællesskaber. Det drejer sig om en mindre udvidelse af det afgiftsfrie område i chokoladefælgelsesloven, således at visse varer — især gærprodukter — med indhold af kakao bliver afgiftsfrie, og om en skærpelse af reglerne for afregning af spiritusafgiften, herunder at der kræves en sikkerhedsstillelse på 100.000-kr. som betingelse for at drive registreret virksomhed.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale

lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om udskrivning af skat til amtskommunen

I lov af 3. marts 1971 om udskrivning af skat til amtskommunen, der med virkning fra 1. januar 1972 indførte en direkte amtskommunal indkomstskat til afløsning af den tidligere amtskommunale udskrivning af bidrag på amtsrådskredsens kommuner, blev det bestemt, at forslag om revision af loven skal fremsættes for folketinget i folketingsåret 1972-73.

Da loven som nævnt kun har været i kraft siden 1. januar 1972, og da slutopgøret for kalenderåret 1972 først finder sted i eftersommeren 1973, har der kun været stærkt begrænsede muligheder for at indhøste erfaringer om lovens virkninger. Der har imidlertid ikke for indenrigsministeriet foreligget oplysninger om, at loven ikke skulle have virket efter sin hensigt, og regeringen har derfor — med tilslutning af Amtsrådsforeningen i Danmark — på indeværende tidspunkt alene fundet anledning til at foreslå en mindre lovændring af teknisk karakter, hvorom jeg tillader mig at henvide til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger. En egentlig revision af loven foreslås derimod udskudt til folketingsåret 1974-75.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat.

Efter de gældende regler fordeles en skatteydernes kommunale indkomstskat mellem de kommuner, i hvilke skatteyderen har haft ophold i det pågældende kalenderår, hvorimod den amtskommunale indkomstskat, udelt tilfalder amtsskattekommissionen, uanset om vedkommende skatteyder har haft ophold uden for amtskommunen i kalenderåret.

Da den kommunale indkomstskat i København og Frederiksberg kommuner også dækker de udgifter, der er forbundet med løsningen af disse kommuners „amtskommunale“ opgaver og således for en dels ved-

[Indenrigsministeren.]

kommende kan siges at udgøre en amtskommunal indkomstskat, har regeringen fundet det rimeligt, at en vis del af den kommunale indkomstskat for de personer, for hvilke de to nævnte kommuner er skattekommuner, undtages fra fordeling.

Endvidere foreslås en forlængelse af den frist, inden hvilken en kommune skal gøre anmeldelse, såfremt den finder, at fordelingen af en persons kommuneskat er urigtig. Den nugældende frist har i en række tilfælde vist sig utilstrækkelig og foreslås forlænget med 3 måneder.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Handelsministeren (Erling Jensen): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v.

I folketingsåret 1971-72 fremsatte jeg med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber i folketinget forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v., hvorved der skulle åbnes adgang for udstedelse af næringsadkomst til filialer af selskaber hjemmehørende i et fællesmarkedsland.

Efter første behandling i folketinget blev lovforslaget henvist til et udvalg, som imidlertid ikke afsluttede sit arbejde, idet behandlingen af lovforslagene i forbindelse med Danmarks indtræden i EF blev udsat til efter folkeafstemningen den 2. oktober 1972.

Som det vil fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, har Industrirådet, Centralforeningen af Hotelværter og Restauratører i Danmark og Bryggeriarbejdernes Forbund rettet henvendelse til dette udvalg med ønsket om en tilføjelse til loven med det formål at hindre personer eller selskaber, der fremstiller eller forhandler drikkevarer, i at få alkoholbevilling.

Forholdet er det, at restaurationsloven i sin nuværende form forbyder drikkevarereleverandører ved indskud, lån eller usædvanlig kredit at deltage i finansieringen af restaurationer med alkoholbevilling, men ikke indeholder noget forbud mod, at drikkeva-

releverandører selv driver restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling.

Det er på denne baggrund, at organisationerne anser det for tvivlsomt, om de gældende finansieringsbestemmelser efter en dansk tilslutning til EF, som vil åbne adgang til, at udenlandske personer og selskaber kan drive restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling her i landet, vil give tilstrækkelig sikkerhed for at opretholde den nuværende tilstand, hvorefter bryggerier og vinhandlere m. v., uanset at loven ikke indeholder noget forbud herimod, ikke giver sig af med at drive restaurationsvirksomhed med udskænkning af stærke drikke.

Som det fremgår af henvendelserne til udvalget, har den nuværende tilstand tilslutning fra alle sider inden for branchen, og man føler det som en tilfredsstillende ordning, man må ønske bevaret her i landet.

Det foreliggende lovforslag tager sigte herpå. Der bliver efter forslaget ikke tale om nogen form for forskelsbehandling af danske og udenlandske firmaer. Forslaget vil således ikke stille udenlandske virksomheder i en svagere konkurrenceposition i forhold til danske. Det er alene hensigten at hindre, at virksomheder inden for drikkevarerbranchen efter en dansk tilslutning til EF skulle skaffe sig dominerende indflydelse på dansk restaurationsliv, således som tilfældet er i England og en række fællesmarkedslande.

For at opfylde det ønskede formål er det nødvendigt, at lovens bestemmelser udelukker enhver drikkevarereleverandør fra at beskæftige sig med restaurationsvirksomhed med udskænkning af stærke drikke. I forslagens § 1, nr. 2, foreslås derfor, at alkoholbevilling ikke uden tilladelse fra handelsministeren kan meddeles personer eller selskaber m. v., som fremstiller eller forhandler drikkevarer. Ej heller kan alkoholbevilling uden tilladelse fra handelsministeren meddeles selskaber m. v., i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelse fremstiller eller forhandler drikkevarer.

Lovforslaget medfører ingen ændringer i den liberalisering, som blev gennemført ved restaurationsloven af 1970, hvorefter det tidligere gældende forbud mod, at en restauratør driver flere restaurationsvirksomheder, blev ophævet. På samme måde, som det nu gældende finansieringsforbud ikke hin-